

Rok 1911.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCII. — Wydana i rozesłana dnia 20. listopada 1911.

Treść: (M 214—217.) 214. Rozporządzenie co do doręczania przeznaczonych dla zarządu wojskowego załatwień w sprawach sądowych, odnoszących się do wojskowych kaucji małżeńskich. — 215. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury celnej w Szluknowie. — 216. Rozporządzenie, dotyczące ponoszenia kosztów badań w obrocie celnym. — 217. Rozporządzenie, dotyczące zniżany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906 i objaśnienia do taryfy celnej.

214.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem obrony krajowej i Ministerstwem skarbu z dnia 7. listopada 1911,

co do doręczania przeznaczonych dla zarządu wojskowego załatwień w sprawach sądowych, odnoszących się do wojskowych kaucji małżeńskich.

Współdziałanie Ministerstw wojskowych w sprawach sądowych, w których chodzi o utrzymanie wojskowej kaucji małżeńskiej, zwłaszcza w toku egzekucji na nieruchomości, której dochody przeznaczono na kaucję małżeńską albo na której zabezpieczono kapitał, przeznaczony na kaucję taką, nie polega na zajęciu przez Ministerstwa te stanowiska stron lecz wynosi z ich prawa nadzoru w sprawach wojskowych kaucji małżeńskich. Ministerstwa wojskowe upoważniły obecnie drogą reskryptu prokuratorów skarbu raz na zawsze do zastępowania w obec sądu interesu, jaki Ministerstwa te przywiązuje do nieukróconego pobierania przez osoby wojskowe rent z zabezpieczonych hipotecznie kaucji małżeńskich, jako interesu publicznego w myśl § 2.. rozdział III., rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 9. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 41.

Skutkiem tego rozporządza się, iż załatwienia sądowe w sprawach takich należy doręczać nie e. i k. Ministerstwu wojsk (e. k. Ministerstwu

obrony krajowej), wymienionemu w zapisie kaucjnym, lecz prokuratorowi skarbu, u której okręgu znajduje się sąd.

Hohenburger wlr.

215.

**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. listopada 1911,
dotyczące utworzenia ekspozytury celnej
w Szluknowie.**

W Szluknowie (w Czechach) utworzono ekspozyturę Urzędu celnego głównego II. klasy w Rumburgu, która rozpoczęła już swoją działalność urzędową.

Ta władza celna jest wyposażona w te same upoważnienia co urząd główny.

Meyer wlr.

216.

**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1911,
dotyczące ponoszenia kosztów badań w obrocie celnym.**

1. Koszta badania chemicznego lub technicznego, przepisanego ogólnie przez zarząd celny w celu taryfowania towarów lub zarządzonego umyślnie w pewnym szczególnym wypadku, obciążają skarb państwa, wyjawyszy gdyby badanie stwierdziło nieprawdziwość deklaracji towarowej albo spowodowało odmowne załatwienie rekursu.

Dalej spadają na stronę bezwarunkowo koszta:

1. Przy badaniu towarów co do rzeczywistej zawartości alkoholu lub cukru celem wymierzenia dodatku do cła (§ 3. p. w. do u. o t. c.).

2. Przy stwierdzaniu niezafałszowania win o zawartości alkoholu, wynoszącej więcej jak 15 a nie więcej jak 22,5 proc. obj. alkoholu (uw. 4., ust. 4., do Nru t. 109.).

3. Przy stwierdzaniu zawartości tłuszczy lub oleju w pozostałościach wyciągowych, zawierających tłuszcze (uw. og. 5. do kl. t. XI.).

4. Przy stwierdzaniu rzeczywistej zawartości oleju w osadach olejnych i pozostałościach wyciągowych, zawierających olej (uw. og. 2. do kl. t. XII.).

5. Przy przybraniu rzeczników dla ocenienia wagi pojedynczych sztuk rozmaicie otaryfowanych maszyn złożonych (uw. og. 10., ust. 1., do kl. t. XL.), wzgl. dla oględzin i dodatkowych oględzin maszyn (uw. og. 13., ust. 29., do kl. t. XL.).

6. Przy przybraniu rzeczników dla ocenienia wagi pojedynczych sztuk złączonych z sobą maszyn elektrycznych (uw. 6., ust. 2., do Nru 539.), wzgl. dla ocenienia przypadającej na poszczególne maszyny wagi maszyn roboczych i przyrządów, złączonych z maszynami elektrycznymi (uw. 9. do Nru t. 539.).

7. Przy stwierdzaniu, ileton mogą udźwignąć okręty drewniane (uw. 2. do Nru t. 558.).

8. Przy badaniu wody amonikowej (gazowej) co do zawartości amoniaku (uw. 11., ust. 6., do Nru t. 597.).

9. Przy badaniu kalcynowanej soli glauwerskiej, t. zw. sulfatu, co do zawartości sody (uw. 2., ust. 4., do Nru t. 599.).

10. Przy badaniu pozostałości przy wyrobie siarkanu glinowego co do zawartości siarkanu glinowego (uw. 2., ust. 7., do Nru t. 601.).

11. Przy badaniu witryolu surowego niklu co do zawartości czystego niklu (uw. 4., ust. 8., do Nru t. 601.).

12. Przy badaniu żużli salmiakowych co do zawartości chlorku cynku (uw. 6., ust. 4., do Nru t. 602.).

13. Przy badaniu odpadków ryżu, nieodpowiadających typowi barwy (uw. 2., ust. ostatni, do Nru t. 653.).

2. Jeżeli badanie przeprowadza się wyłącznie na wniosek strony, wówczas ma ona ponieść kosztu badania. W ten sam sposób postąpi się w wypadkach, w których strona składa deklarację według wyższej z wchodzących w rachubę stóp celnych, a reklamacja względem sprostowania należytości celnej dałaby się uniknąć przez badanie, przeprowadzone na wniosek strony.

3. Przy wymierzeniu cła według wyniku urzędowych oględzin celnych w obrocie podróżnych, osób przechodzących granicę i w obrocie pocztowym (§ 26. p. w.) winien ekspedyjący urząd celny zasięgać opinii chemicznych lub technicznych, pomijając badania ogólnie przepisane, jedynie w tych wypadkach, w których strona oświadczy wyraźnie gotowość ponoszenia kosztów badania.

4. Strona ma dalej ponieść kosztu badania w następujących wypadkach:

a) Jeżeli zażądano przyznania pewnej szczególnej ulgi, zależnej od uznania zarządu celnego i przywiązanej do wyraźnego zezwolenia, albo jeżeli zezwolenie na dowóz zależy w ogóle stosownie do przepisów policyjno-sanitarnych, policyjno-weterinaryjnych itp. od wykazania jakości, wymaganej dla dopuszczenia.

b) przy badaniu środków do denaturowania pod względem ich dopuszczalności,

c) jeżeli strona nie korzysta z prawa przedłożenia świadectwa, dopuszczonego jako środek dowodowy co do jakości towaru,

d) przy prośbach o udzielenie obowiązujących prawnie wyjaśnień w kwestyach taryfy celnej (rozporządzenie ministerialne z dnia 4. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 233).

5. Jako koszt badania, przypadające do zwrotu od strony, można wstawić w rachunek prócz wydatków gotowych (kosztów opakowania i przesłania wzorów i próbki itd.) jedynie wynagrodzenie za czynności chemików lub innych rzeczników, którym zarząd celny powierzył badanie.

W przypadkach, w których fachowe badanie towarów ma się odbyć poza obrębem siedziby urzędowej urzędu celnego w obecności organów zarządu skarbowego, ma strona ponieść nadto należytości, przypadające za interwencję tych ostatnich.

Wskutek postanowień powyższych uchylone zostają przepisy, obowiązujące obecnie pod względem ponoszenia kosztów badania.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie.

Meyer wlr.

217.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 17. listopada 1911,

dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, i objaśnienie do taryfy celnej.

Następujące postanowienia przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, oraz objaśnienia do taryfy celnej, wydanych na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 115, uzupełnia się względnie zmienia się w sposób następujący:

W uwadze pod spodem tekstu do Nru 596 do 604 należy po słowach „bez ograniczenia” dodać następujący ustęp nowy:

Sole nawozowe Nru 599. a i superfosfat amoniaku Nru 599. g w ilościach powyżej 100 kg w u. c. p. tylko za osobnym upoważnieniem albo pod warunkami i zastrzeżeniami, przepisanymi w objaśnieniach do Nru 599., wzgl. 617., dalej w razie sprowadzania przez strony krajowe, znane urzędom, pod warunkiem dodatkowego zbadania przez upoważniony urząd wzorów, stwierdzonych co do tożsamości przez urząd i przez stronę.

Przy Nrach 615 do 618 należy w przedzialece trzeciej po P. I. umieścić *).

W uwagach pod spodem tekstu należy zamieścić do Nru 617. następującą uwagę nową.

Do Nru 617. Superfosfaty w ilościach powyżej 100 kg w u. c. p. II tylko za osobiem upoważnieniem albo pod warunkami i zastrzeżeniami, przepisanymi w objaśnieniach do Nru 617., dalej w razie sprowadzania przez strony krajowe, znane urzędom, pod warunkiem dodatkowego zbadania przez upoważniony urząd wzorów, stwierdzonych co do tożsamości przez urząd i przez stronę.

Uwaga pod spodem tekstu do Nru 652. ma opiewać:

Sztuczne środki nawozowe: popiół kościenny, mąkę kościenną, martwy węgiel z kości, żużle Thomasa, pozostałości przy fabrykacji żelazosinu potasu w u. c. p. w ilościach powyżej 100 kg tylko w miarę osobnego upoważnienia albo dla stron krajowych, znanych urzędom, pod warunkiem dodatkowego zbadania przez upoważniony urząd wzorów, stwierdzonych co do tożsamości przez urząd i przez stronę.

II. Co do objaśnienia.

Ustęp 1. uw. do Nru 206. ma opiewać:

Przez wiązania do snopków tej uwagi rozumie się używane przy kosiarkach, prasach do słomy, drutach do chmielu itp. grube, pojedyncze lub skręcone, przeważnie tylko luźnie kręcone (także farbowane, mazione itp.) nici w klejkach wagi co najmniej 1 kg lub w większych wiązkach, na motowidlach itp. przysposobione.

W uw. 3.; ustęp 1., do Nru 342. należy w wierszu siódmym po słowie „skóry” dodać przed nawiasem: „o wadze pojedyńczych sztuk poniżej 20 kg”.

W uw. 4. do Nru 366. należy w wierszu 5. po słowach „producentów wina” wstawić słowa: „także za pośrednictwem krajowych firm handlowych”.

I. Co do przepisu wykonawczego.

W § 17. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej należy wykreślić ustęp ostatni, a odwołacz do uwagi pod spodem tekstu (*) umieścić na końcu ustępu trzeciego tego paragrafu. Uwagę pod spodem tekstu należy uzupełnić słowami: „i z dnia 17. listopada 1911. Dz. u. p. Nr. 216”.

W dodatku A do § 13. przepisu wykonawczego (stopy tary) należy przy Nrze t. 622. (Chemiczne materyaly położnicze i wytwory, osobno nie wymienione) w przedzialece „Stopy tary” zamieścić następujące uzupełnienie:

Dla taniny, kwasu galusowego, także kwasu pyrogalusowego w beczkach drewnianych, wyłożonych papierem: 12 procent.

W spisie upoważnień urzędów celnych przy ocleniu dowozowemu (dodatek B do § 23. p.w.) należy przeprowadzić następujące uzupełnienia:

W uwadze pod spodem tekstu do Nru 596 do 604 należy po słowach „bez ograniczenia” dodać następujący ustęp nowy:

Sole nawozowe Nru 599. a i superfosfat amoniaku Nru 599. g w ilościach powyżej 100 kg w u. c. p. tylko za osobiem upoważnieniem albo pod warunkami i zastrzeżeniami, przepisanymi w objaśnieniach do Nru 599., wzgl. 617., dalej w razie sprowadzania przez strony krajowe, znane urzędom, pod warunkiem dodatkowego zbadania przez upoważniony urząd wzorów, stwierdzonych co do tożsamości przez urząd i przez stronę.

Tekst wiersza 10. i 11. należy zastąpić następującą osnową:

Wspomniane świadectwa, które mają być wystawione na nazwisko krajowego producenta wina, względnie związku takich producentów, a które tutejsi zamawiający

W uw. 1. do uwagi og. 2. c, przy klasie XXXVIII. należy zamieścić po ustępie ostatnim:

Co do niklowanych towarów z blachy żelaznej. por. uw. 7. do Nru 445.

W uw. 3. do wspomnianej wyżej uwagi należy zamieścić po ustępie ostatnim:

Co do platerowanych towarów z blachy żelaznej. por. uw. 7. do Nru 445.

W uw. 7. do Nru 445. należy wykreślić ustęp 5.. a natomiast zamieścić tekst następujący:

Z towarów blaszanych, otaryfowanych pod Nru 445. e, należy odcisnąć w obrocie umownym towary platerowane, powlecone miedzią, mosiązem i poniklowane galwanicznie, także w połączeniu z materiałami zwyczajnymi według stopy umownej w kwocie 65 K.

Go do towarów z blachy żelaznej, platerowanych miedzią, aliażami miedzi, niklem i aluminium albo też dwoma z tych metali i aliażów (towarów z podwójnego i potrójnego metalu), obejmują przepisy następujące:

Jeżeli towary z blachy żelaznej są platerowane tylko jednostronnie i jeżeli grubość nałożonego metalu nie dosiela trzeciej części grubości blachy żelaznej, wówczas należy je eksportować zawsze według Nru t. 445., i to towary takie, platerowane niklem, w obrocie umownym tak jak niklowane według stopy umownej Nru 445. e w kwocie 65 K. zaś wszystkie inne tutaj należące towary także w obrocie umownym według stopy ogólnej tego numeru taryfy w kwocie 120 K.

Natomiast należy eksportować towary z blachy żelaznej, platerowane jednostronnie, przy których nałożona warstwa metalu dosiela trzeciej części grubości blachy żelaznej lub przekracza ją. tutdzież wszystkie towary z blachy żelaznej, platerowane dwustronnie, bez względu na grubość platerowania stosownie do użytego metalu nałożonego (przy towarach z trzech metalami stosownie do warstwy przeważającej, a w przypadkach wątpliwej warstwy wyżej otaryfowanej) według Nrów 517., 518. lub 520.

Pośrebrzane towary blaszane także w połączeniu z materiałami zwyczajnymi, tutdzież wszystkie towary blaszane Nru 445. w połączeniu z materiałami przedmiotami podlegającymi także w obrocie traktatowym ogólnej stopy Nru 445. e w kwocie 120 K.

Na końcu ustępu pierwszego uw. og. 7. do Nrów 514—520 należy wykreślić kropkę i dodać:

a u towarów z blachy żelaznej, platerowanych metalem, uw. 7. do Nru 445.

Przy Nräch 517., 518. i 520. należy na końcu uwag, należących do każdego z tych numerów, zamieścić następujący odsyłacz:

Co do ekspedycji celnej towarów żelaznych, platerowanych metalem, zobacz uw. 2. i 3. do uwagi ogólnej 2. e do klasy XXXVIII., a co do ekspedycji celnej towarów z blachy żelaznej, platerowanych metalem, zobacz uw. 7. do Nru 445.

W uw. og. 1., ustęp 2.. do klasy XL. należy w wierszu 5. po słowie „pompy” zamieścić: „miechy”.

Dwa pierwsze ustępy uw. og. 3. do Nrów 531—533 należy wykreślić i zastąpić postanowieniami następującymi:

Kołowrotki wszelkiego rodzaju do maszyn Nrów 531—533 oraz należące do tychże skrzydła lub pierścieńko kołowrotowe należy eksportować, jeżeli wchodzą osobno bez odnośnych maszyn, według Nru 532. (15 K. w obrocie umownym 5 K); do tego nie potrzebują one osobnego dowodu.

W uw. 6., ustęp 3., lit. e, do Nru 652. należy umieścić na końcu:

Poświadczania te odnoszą się tylko do dotyczącej przesyłki i mają być każdoraznie dodawane do odnośnej pozycji rejestru.

Lit. d należy uzupełnić w sposób następujący:

która z reguły powinna polegać na nadzorowaniu przeróbki przez organ celny lub organ straży skarbowej, znajdujący się najbliżej siedziby przedsiębiorstwa, do których poszczególne przesyłki mają być przekazywane.

Postanowienie pod lit. e należy wykreślić.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie.

Meyer wlr.

Zaleski wlr.

Rössler wlr.